

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2524

Vragen van de leden **Schinkelshoek** (CDA), **Heijnen** (PvdA) en **Van Beek** (VVD) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *de verhuis- en verblijfkosten van burgemeesters*. (Ingezonden 16 april 2009)

1

Kent u berichten in Utrecht over onhelderheid in de regelingen rond verhuis- en verblijfkosten van burgemeesters?¹

2

Wilt u klip en klaar uitleggen hoe u de vergoedingsregeling in verband met het woonplaatsvereiste van de burgemeester interpreteert; en met name de pensiekostenvergoeding tot het moment van definitieve verhuizing?

3

Wilt u motiveren waarom de compensatieregeling zich ook uitstrekt tot huur van een tijdelijk appartement of woning? Ook als het aansluit op een aanvankelijk, kort verblijf in een pension? Hoe verhoudt zich dat tot de Regeling rechtspositie burgemeesters? Gelden er maximumtermijnen?

4

Betekent uw uitleg, zoals verwoord in een brief aan de Kamer, een feitelijke verruiming van de oorspronkelijke regeling, zoals beweerd? Heeft de

rechter beslissingen ter zake reeds getoetst?

5

Herinnert u zich de toezegging aan de Kamer om overleg te voeren met o.a. de commissarissen der Koningin, het Georganiseerd Overleg Burgemeesters en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten over alles van samenhangt met de verhuisplicht van burgemeesters? Hoe staat het er mee? Verdient dit overleg geen hoge prioriteit?

6

Bent u bereid zo snel mogelijk – mede op basis van het georganiseerd overleg met commissarissen, burgemeesters en gemeenten – met een e nduidige regeling voor verhuis- en verblijfkosten te komen, zodat problemen kunnen worden voorkomen?

¹ O.a. www.nu.nl, 14 april 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 29 april 2009)

1

Ja.

2

Bij brief van 20 februari 2009, kenmerk 2009–62909, heb ik de Vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties geïnformeerd over de verschillende soorten

vergoedingen waarop een burgemeester op dit moment aanspraak kan maken bij een verhuizing. In de rechtspositie zijn vergoedingen opgenomen voor:

- verhuiskosten en andere direct uit de verhuizing voortvloeiende kosten;
- kosten in verband met dubbele woonlasten tijdens de verhuizing gedurende een periode van ten hoogste vier maanden;
- pensiekostenvergoeding;
- reiskosten tussen woonplaats en tijdelijke woning;
- reiskosten tussen de woonplaats en de plaats waar hij burgemeester is.

Het bijzondere aan de pensiekostenvergoeding is dat in artikel 4 van de Regeling rechtspositie burgemeesters noch in de toelichting staat wat precies onder «pensiekosten» verstaan dient te worden. Het kan gaan om een verblijf in een hotel, maar veelal is dit een zeer kostbare oplossing.

Door mijn ministerie wordt daarom al sinds een aantal jaren desgevraagd de volgende lijn gehanteerd. Wordt er een woning gehuurd met als doel dat de burgemeester in de gemeente kan verblijven, dan kan onder een vergoeding van de pensiekosten worden verstaan de huur van een tijdelijk appartement of een tijdelijke woning. Deze moeten dienen ter overbrugging van de periode tot de definitieve woning kan worden betrokken. In dat geval worden 90% van de gemaakte huurkosten tot maximaal 50% van de maandelijkse

bezoldiging aan de burgemeester vergoed.

3

Veelal is het maandenlang verblijf van een burgemeester in een pension of hotel een zeer kostbare oplossing. Ook is een dergelijke pensionvoorziening niet in alle gemeenten beschikbaar. Tijdelijke huur is dan een reële optie, aangezien die naar zijn aard overeenkomt met het doel van een verblijf in een pension of hotel: overbrugging totdat definitieve huisvesting beschikbaar is. Dit is de reden achter het al jaren toegepaste beleid om onder bepaalde voorwaarden tijdelijke huur te vatten onder het begrip «pension». Het overbruggingskarakter en de overweging dat het gaat om een financieel gunstiger alternatief voor een hotel, zullen in de aard van de voorziening tot uitdrukking moeten komen. Tijdelijke huur kan, gelet op die voorwaarden, dus ook worden toegepast na een kort verblijf in een pension, ter overbrugging van de periode tot de definitieve huisvesting. Naar mijn mening verhoudt zich dit goed met de regeling. De pensionkostenregeling kent geen termijn, maar uit het kader van het rechtspositiebesluit is af te leiden dat de pensionkostenvergoeding een vergoeding is voor een situatie met een kenbaar tijdelijk karakter. Op zich is het logisch om als vergoedingstermijn in beginsel de termijn van een eventuele ontheffing van het woonplaatsvereiste aan te houden, dus een jaar. In artikel 71 van de Gemeentewet is bepaald dat de burgemeester zijn werkelijke woonplaats in de gemeente dient te hebben. De raad kan daarvan ten hoogste voor een jaar ontheffing verlenen. Als de burgemeester echter na een jaar nog steeds in een tijdelijke woonruimte woont, kan de raad na afloop van dat jaar besluiten de vergoeding nog enige (maar wel beperkte) tijd te blijven verstrekken. Bij voorbeeld in de situatie waarbij een burgemeester een wat langere overbruggingsperiode dan een jaar nodig heeft naar de definitieve woonruimte. «Wat langer» moet dan wel beperkt worden opgevat. Het kan een kwestie van weken zijn, eventueel enkele maanden, maar zeker niet jaren.

4

Ik zou niet willen spreken van een verruiming van de regeling. Zoals ik

onder vraag 3 heb aangegeven, is tijdelijke huur naar zijn aard gelijk te stellen met het doel van het verblijf in een pension of hotel: overbrugging totdat definitieve huisvesting beschikbaar is. Bovendien is tijdelijke huur over het algemeen een financieel gunstiger alternatief voor een pension of hotel. Voor zover mij bekend heeft op dit vlak geen rechterlijke toetsing plaatsgevonden. Dat ligt ook niet voor de hand omdat het een bestendig toegepaste praktijk betreft.

5

Ik heb in mijn brief van 20 februari jl. een doorlichting aangekondigd van de huisvestingsvoorzieningen, in samenwerking met de commissarissen der Koningin, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en met het Georganiseerd overleg burgemeesters. Deze doorlichting is intussen afgerond. Daaruit bleek onder meer dat er grofweg twee soorten problemen zijn voor burgemeesters: enerzijds het vinden van een betaalbare woning en anderzijds de overbrugging van de periode waarin de oude woning nog niet is verkocht. De gemeenten zijn terughoudend bij het bieden van hulp. Verder bestaat er onduidelijkheid over de toepassing van het bestaande instrumentarium en is er is een disbalans tussen de vergoedingen als de burgemeester nog zijn hoofdverblijf heeft buiten zijn gemeente en als hij direct al in de nieuwe gemeente gaat wonen. Er is behoefte aan een meer transparant systeem waardoor de burgemeester een redelijke voorziening wordt geboden en het eenvoudiger wordt de woonplicht te handhaven. Het bovenstaande heeft mij gebracht tot een voorstel voor een nieuwe opzet van de rechtspositionele voorzieningen op het gebied van huisvesting. Op 20 april jl. heb ik hierover gesproken met de commissarissen der Koningin en op 26 mei as. zal ik hierover overleggen met de vakbonden van de burgemeesters. Een eventuele aanpassing van het rechtspositiebesluit vergt overeenstemming met laatstgenoemden. Na dit overleg zal ik u zo spoedig mogelijk nader informeren over de beoogde nieuwe regeling.

6

Het is inderdaad mijn intentie (op voorwaarde van de onder 5 genoemde overeenstemming met het Georganiseerd overleg burgemeesters) zo snel mogelijk te komen tot een eenduidige regeling voor de rechtspositionele voorzieningen van burgemeesters op het gebied van huisvesting.